

“मीठे बच्चे- तिमीलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ, ति मीसँग ज्ञान रत्न छन्, यिनै रत्नहरूको धन्दा तिमीले गर्नु छ, तिमीले यहाँ ज्ञान सिक्छौ, भक्ति होइन।”

प्रश्न:- मनुष्यहरूले ड्रामाको कुन अनौठो कुरालाई भगवानको लीला सम्झिएर उहाँको महिमा गर्छन्?

उत्तर:- जसले जेमा भावना राख्छ, उसलाई त्यसको साक्षात्कार हुन्छ, त्यसैले सम्झन्छन्- यो भगवानले साक्षात्कार गराउनु भएको हो तर हुन्छ त सबै ड्रामा अनुसार नै। एकातिर भगवानको महिमा गर्छन्, अर्कोतिर सर्वव्यापी भनेर ग्लानि गौरिदिन्छन्।

ओम् शान्ति। भगवानुवाच- बच्चाहरूलाई यो त सम्झाइएको छ- मनुष्यलाई वा देवतालाई भगवान भनिदैन। गायन पनि गर्छन्- ब्रह्मा देवताए नमः, विष्णु देवताए नमः, शंकर देवताए नमः फेरि भन्छन्, शिव परमात्माए नमः। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- शिवको आफ्नो शरीर छैन। मूलवतनमा शिवबाबा र शालिग्राम रहन्छन्। बच्चाहरूले जानेका छन्- अहिले हामी आत्माहरूलाई बाबाले पढाइरहनु भएको छ र जति पनि सतसङ्ग छन् वास्तवमा ती कुनै सतसङ्ग होइनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिनीहरू त मायाका सङ्ग हुन्। त्यहाँ यस्तो कसैले सम्झदैनन्- हामीलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ। गीता सुन्दा पनि कृष्ण भगवानुवाच सम्झन्छन्। दिन प्रतिदिन गीताको अभ्यास कम हुँदै जान्छ किनकि आफ्नो धर्मलाई नै चिनेका छैनन्। कृष्णसँग त सबैको प्यार छ, कृष्णलाई नै झुलाउँछन्। अब तिमीहरूलाई थाहा छ- हामीले कसलाई झुलाउँछौं? बच्चाहरूलाई झुलाइन्छ, बाबालाई त झुलाउन सकिँदैन। तिमीले शिवबाबालाई झुलाउँछौ र? उहाँ बालक त बन्नुहुन्छ, पुनर्जन्ममा आउनुहुन्छ। उहाँ त बिन्दु हुनुहुन्छ, उहाँलाई कसरी झुलाउने? धेरैलाई कृष्णको साक्षात्कार हुन्छ। कृष्णको मुखमा त सारी विश्व छ किनकि विश्वका मालिक बन्छन्। त्यसैले विश्वरूपी मक्खन छ। उनीहरू जो आपसमा लडाईं गर्छन् उनीहरू पनि सृष्टिरूपी मक्खनको लागि लडाईं गर्छन्। सम्झन्छन् हामीले विजय प्राप्त गरौं। कृष्णको मुखमा मक्खनको गोला देखाउँछन्, यी पनि अनेक प्रकारका साक्षात्कार हुन्छन्। तर अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। यहाँ तिमीलाई साक्षात्कारको अर्थ सम्झाइन्छ। मनुष्यहरूले सम्झन्छन्- हामीलाई भगवानले साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। यो पनि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- जसलाई याद गर्छन्, मानौं कसैले कृष्णको नवधा भक्ति गर्छ भने अल्पकालको लागि उसको मनोकामना पूरा हुन्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। यस्तो भनिदैन- भगवानले साक्षात्कार गराउनु भयो। जसले जुन भावनाले जसको पूजा गर्छ उसलाई त्यो साक्षात्कार हुन्छ। यो ड्रामामा निश्चित छ। यो त भगवानको महिमा गाइएको छ- उहाँले साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। एकातिर यति धेरै महिमा पनि गर्छन्, अर्कोतिर फेरि भनिदिन्छन्, पत्थरमा भगवान हुनुहुन्छ। कति अन्धश्रद्धाको भक्ति गर्छन्। सम्झन्छन्- पुग्यो, कृष्णको साक्षात्कार भयो, कृष्णपुरीमा हामी अवश्य जान्छौं। तर कृष्णपुरीमा कहाँबाट आउने? यो सबै रहस्य बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई अहिले सम्झाउनु हुन्छ। कृष्णपुरीको स्थापना भइरहेको छ। यो हो कंसपुरी। कंस, अकासुर, बकासुर, कुम्भकर्ण, रावण- यी सबै असुरका नाम हुन्। शास्त्रमा के के लेखेका छन्।

यो पनि सम्झाउनु छ- गुरु दुई प्रकारका हुन्छन्। भक्ति मार्गका गुरु, उनीहरूले भक्ति नै सिकाउँछन्। उहाँ बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर, उहाँलाई सद्गुरु भनिन्छ। उहाँले कहिल्यै भक्ति सिकाउनुहुन्न, ज्ञान नै सिकाउनु हुन्छ। मनुष्य त भक्तिमा कति खुशी हुन्छन्, बाजा बजाइरहन्छन्, वनासरमा तिमीले देख्न सक्छौ- सबै देवताहरूका मन्दिर बनाइदिएका छन्। यो सबै हो भक्ति मार्गको दोकानदारी, भक्तिको धन्दा। तिमी बच्चाहरूको धन्दा हो ज्ञान रत्नको, यसलाई पनि व्यापार भनिन्छ। बाबा पनि रत्नहरूका व्यापारी हुनुहुन्छ। तिमीले सम्झन्छौ- यी रत्न के हुन्! यी कुरालाई उनीहरूले नै बुझ्छन् जसले कल्प पहिला बुझेका छन्, अरूले बुझ्दै-बुझ्दैनन्। जति पनि ठूलाबुडा व्यक्तिहरू छन् उनीहरूले अन्त्यमा आएर बुझ्छन्। परिवर्तन भएका छन् नि। राजा जनकको कथा सुनाउँछन्। जनक फेरि अनु जनक बने। जस्तै कसैको नाम कृष्ण छ भने भन्छन् तिमी अनु दैवी कृष्ण बन्छौ। कहाँ उनी सर्वगुण सम्पन्न कृष्ण, कहाँ यी! कसैको लक्ष्मी नाम छ भने पनि यी लक्ष्मी-नारायणका अगाडि गएर महिमा गाउँछिन्। उनले कहाँ जान्दछिन् र- यिनमा र ममा फरक किन छ? अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान मिलेको छ- यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ? तिमीले नै ८४ जन्म लिन्छौ। यो चक्र अनेक पटक घुम्दै आएको छ।

कहिल्यै बन्द हुन सकदैन। तिमी यस नाटकका पात्रहरू हौ। मनुष्यले यति अवश्य सम्झन्छन्- हामी यस नाटकमा पार्ट खेल्न आएका हौ। बाँकी ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेका छैनन्।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी आत्माहरूको निवासस्थान पर भन्दा पर छ। त्यहाँ सूर्य चन्द्रमाको प्रकाश पनि पुग्दैन। यो सबैलाई जान्ने बच्चाहरू पनि धेरैजसो साधारण गरिब नै बन्छन् किनकि भारतवर्ष नै सबैभन्दा धनवान थियो, अहिले भारत नै सबैभन्दा गरिब बनेको छ। सारा खेल यहाँ नै छ। यो जस्तो पावन खण्ड अरु कुनै हुँदैन। पावन दुनियाँमा पावन खण्ड हुन्छ, अरु कुनै खण्ड त्यहाँ हुँदैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यो सारा दुनियाँ एउटा बेहदको टापू हो। जसरी लंका टापू हो। देखाउँछन्, रावण लंकामा रहन्थ्यो। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- रावणको राज्य त सारा बेहदको लंकामा छ। यो सारा सृष्टि समुद्रमा खडा छ। यो टापू हो। यसमा रावणको राज्य छ। यी सबै सीताहरू रावणको जेलमा छन्। उनीहरूले त हदको कथाहरू बनाइदिएका छन्। यो हो सारा बेहदको कुरा। बेहदको नाटक हो, त्यसमा नै फेरि साना-साना नाटक बनाएका छन्। यी फिल्म आदि पनि अहिले बनेका छन्, त्यसैले बाबालाई पनि सम्झाउन सहज हुन्छ। बेहदको सारा ड्रामा तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन अरु कसैको बुद्धिमा हुन सकदैन। तिमीलाई थाहा छ- हामी आत्माहरू मूलवतनका निवासी हौ। देवताहरू हुन् सूक्ष्म वतनवासी, तिनलाई फरिश्ता पनि भन्छन्। त्यहाँ हाड मासुको पिञ्जडा हुँदैन। यो सूक्ष्मवतनको पार्ट पनि थोरै समयको लागि हो। अहिले तिमी आउँछौ-जान्छौ फेरि कहिल्यै जाँदैनौ। तिमी आत्माहरू जब मूलवतनबाट आउँछौ तब सूक्ष्मवतन भएर आउँदैनौ, सीधै आउँछौ। अहिले सूक्ष्मवतन भएर जान्छौ। अहिले सूक्ष्मवतनको पार्ट छ। यो सबै रहस्य बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। बाबालाई थाहा छ, हामी आत्माहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। साधु-सन्त आदि कसैले पनि यी कुरालाई जानेका छैनन्। उनीहरूले कहिल्यै यस्तो कुरा गर्न सकदैनन्। बाबा नै बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। विना अङ्ग त कुरा गर्न सक्नुहुन्न। भन्नुहुन्छ- मैले यस शरीरको आधार लिएर तिमी बच्चाहरूलाई पढाउँछु। तिमी आत्माहरूको दृष्टि पनि बाबोतर्फ जान्छ। यी हुन् सबै नयाँ कुरा। निराकार बाबा, जसको नाम हो शिवबाबा। तिमी आत्माहरूको नाम त आत्मा नै हो। तिमीहरूका शरीरका नाम बदलिन्छन्। मानिसहरूले भन्छन्- परमात्मा नाम रूप भन्दा अलग हुनुहुन्छ, तर नाम त शिव भन्छन् नि। शिवको पूजा पनि गर्छन्। सम्झन्छन् एउटा, गर्छन् अर्कै। अहिले तिमीले बाबोको नाम रूप देश काललाई पनि जानेका छौ। तिमीलाई थाहा छ- कुनै पनि चीज नाम-रूप विनाको हुन सकदैन। यो पनि धेरै सूक्ष्ममा बुझ्नुपर्ने कुरा छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- गायन पनि छ सेकेण्डमा जीवनमुक्ति अर्थात् मनुष्य नरबाट नारायण बन्न सक्छ। जब बाबा स्वर्ग स्थापना गर्ने पिता हुनुहुन्छ, हामी उहाँका बच्चा बनेका छौ भने स्वर्गको मालिक ठहरियौ। तर यो पनि बुझ्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्योरा बच्चाहरू! तिम्रो लक्ष्य र उद्देश्य नै यही हो, नरबाट नारायण बन्नु। राजयोग हो नि। धेरैलाई चेतुर्भुजको साक्षात्कार हुन्छ, यसबाट सिद्ध हुन्छ- हामी विष्णुपुरीको मालिक बन्नेवाला हौ। तिमीलाई थाहा छ- स्वर्गमा पनि लक्ष्मी-नारायणको तख्ताको पछाडि विष्णुको चित्र राख्छन् अर्थात् विष्णुपुरीमा यिनीहरूको राज्य हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विष्णुपुरीको मालिक हुन्। त्यो हो कृष्णपुरी, यो हो कंसपुरी। ड्रामानुसार यो पनि नाम राखिएको छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मेरो रूप धेरै सूक्ष्म छ। कसैले पनि जान्न सकदैन। भन्छन्- आत्मा एक तारा हो तर फेरि लिङ्ग बनाइदिन्छन्। नत्र पूजा कसरी गर्ने सकिन्छ? रुद्र यज्ञ रच्दाखेरि बुढी औंला समान शालिग्राम बनाउँछन्। अर्कोतिर उहाँलाई अजब सितारा भन्छन्। आत्मालाई देख्ने धेरै कोसिस गर्छन् तर कसैले पनि देख्न सकदैन। रामकृष्ण, विवेकानन्दलाई पनि देखाउँछन् नि, विवेकानन्दले देखे- आत्मा उहाँबाट निस्किएर मेरोमा समाहित भयो। अब उनलाई कसको साक्षात्कार भएको हुन सक्छ? आत्मा र परमात्माको रूप त एउटै हो। बिन्दु देखे, केही बुझ्दैनन्। आत्माको साक्षात्कार त कसैले चाहँदैन। चाहना राख्छन्- परमात्माको साक्षात्कार गरौ। भनिदिए, ज्योति थियो ममा समाहित भयो। यसमा नै उनीहरू धेरै खुशी हुन्छन्। सम्झिए यही परमात्माको रूप हो। गुरुमा भावना रहन्छ, भगवानको साक्षात्कार गरे। केही बुझ्दैनन्। हुने त भक्तिमार्गमा कसले सम्झाओस्? अहिले बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- जुन-जुन रूपमा जस्तो भावना राख्छन्, जुन अनुहार देख्छन्, त्यो साक्षात्कार भइहाल्छ। जस्तै गणेशको धेरै पूजा गर्छन् भने चैतन्य रूपमा उनलाई साक्षात्कार हुन्छ। नत्र उनीहरूलाई कसरी निश्चय होस्? तेजोमय रूप देखेर सम्झन्छन्, हामीले भगवानको साक्षात्कार गर्यौ। त्यसैमा खुशी हुन्छन्। यो सबै हो भक्तिमार्ग घट्टो कला। पहिलो जन्म राम्रो हुन्छ फेरि कम हुँदै-हुँदै अन्त्य आउँछ। बच्चाहरूले नै यी कुरालाई बुझ्छन्, जसलाई कल्प पहिला ज्ञान सम्झाइएको छ उनीहरूलाई नै अहिले सम्झाइरहनु भएको छ। कल्प पहिलाका नै आउने छन्, बाँकी अरूको त धर्म नै अलग छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- एक-एक चित्रमा भगवानुवाच लेखिदेऊ। धेरै युक्तिले

सम्झाउनु पर्छ। भगवानुवाच हो नि- यादव, कौरव र पाण्डवले के गर्छन्, त्यसको यो चित्र हो। सोध- तपाईं बताउनुहोस्, आफ्नो पितालाई जान्नुहुन्छ? जान्नुहुन्न मतलब बाबासँग प्रीत छैन नि, त्यसैले बिप्रीत बुद्धि ठहरिनु भयो। बाबासँग प्रीत छैन भने विनाश हुन्छन्। प्रीत बुद्धि विजयन्ती, सत्यमेव जयते- यसको अर्थ पनि ठीक छ। बाबाको याद नै छैन भने विजयी हुन सक्दैनन्।

अहिले तिमीले सिद्ध गरेर बताउँछौ- गीता शिव भगवानले सुनाउनु भएको हो। उहाँले नै राजयोग सिकाउनु भएको हो, ब्रह्माद्वारा। उनीहरूले त कृष्ण भगवानुवाच सम्झिएर सपथ खान्छन्। उनीहरूसँग सोध्नुपर्छ- कृष्णलाई उपस्थित (हाजिर-नाजिर) मान्नुपर्छ वा भगवानलाई? भन्छन्, ईश्वरलाई उपस्थित मानेर सत्य बोल। झुटो भयो नि। त्यसैले सपथ पनि झुटो हुन जान्छ। सेवाधारी बच्चाहरूलाई गुप्त नशा रहनु पर्छ। नशाले सम्झायौ भने सफलता मिल्छ। तिम्रो यो पढाइ पनि गुप्त छ, पढाउने पनि गुप्त हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी गएर नयाँ दुनियाँमा यस्ता बन्छौं। नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ महाभारत लडाइँपछि। बच्चाहरूलाई अब ज्ञान मिलेको छ। त्यसलाई पनि नम्बरवार धारणा गर्छौं। योगमा पनि नम्बरवार रहन्छन्। यो पनि जाँच गर्नुपर्छ- हामी कति यादमा रहन्छौं? बाबा भन्नुहुन्छ- अहिलेको यो तिम्रो पुरुषार्थ भविष्य २१ जन्मको लागि हुन्छ। अहिले फेल भयौ भने कल्प-कल्पान्तर फेल भइरहन्छौ, उच्च पद पाउन सक्दैनौ। पुरुषार्थ गर्नुपर्छ उच्च पद पाउने। यस्ता पनि सेन्टरमा आउँछन् जो विकारमा गइरहन्छन् र फेरि सेन्टरमा पनि आइरहन्छन्। सम्झन्छन् ईश्वरले सबै देख्नुहुन्छ, जान्नुहुन्छ। अब बाबालाई के परेको छ जसकारण बसेर उसलाई हेर्नुहुन्छ। तिमीले झुटो बोल्छौ, विकर्म गर्छौ भने आफ्नै नोकसान गर्छौ। यो त तिमीले पनि सम्झन्छौ, कालो मुख गरे भने उच्च पद पाउन सकिदैन। त्यो बाबाले जान्नुभयो भने पनि कुरा त एउटै भयो। उहाँलाई के आवश्यकता परेको छ। आफ्नो मन खानुपर्छ- मैले यस्तो कर्म गरे भने दुर्गति पाउँछु। बाबाले किन बताउने? हो, ड्रामामा छ भने बताउनु पनि हुन्छ। बाबासँग लुकाउनु भनेको आफ्नो सत्यानाश गर्नु हो। पावन बन्नको लागि बाबालाई याद गर्नु छ, तिमीलाई यही चिन्ता रहनु पर्छ- मैले राम्रोसँग पढेर उच्च पद पाऊँ। कोही मर्यो वा बाँच्यो, त्यसको चिन्ता छैन। फिक्र राख्नु छ- बाबाबाट वसी कसरी लिने? कसैलाई पनि थोरैमा सम्झाउनु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) गुप्त नशामा रहेर सेवा गर्नु छ। यस्तो कुनै कर्म गर्नु छैन जसले दिल खाइरहोस्। आफ्नो जाँच गर्नु छ- म कति यादमा रहन्छु।

२) सदा यही फिक्र रहोस्- मैले राम्रोसँग पढेर उच्च पद पाऊँ। कुनै पनि विकर्म गरेर, झुटो बोलेर आफ्नो नोकसान गर्नु छैन।

वरदान:- विशेषताहरूको दानद्वारा महान् बन्ने महादानी भव ज्ञान दान त सबैले गर्छन् तर तिमी विशेष आत्माहरूले आफ्नो विशेषताहरूको दान गर्नु पर्छ। जो तिम्रो सामुन्ने आउँछ, उसलाई तिम्रीद्वारा बाबाको स्नेहको अनुभव होस्, तिम्रो अनुहारबाट बाबाको चित्र र चाल-चलनद्वारा बाबाको चरित्र देखियोस्। तिम्रो विशेषतालाई देखेर उसले विशेष आत्मा बन्ने प्रेरणा प्राप्त गरोस्, यस्तो महादानी बन्थ्यो भने आदिदेखि अन्त्यसम्म पुज्यपनमा पनि र पुजारीपनमा पनि महान् रहनेछौ।

स्लोगन:- सदा आत्म-अभिमानि रहने व्यक्ति नै महान् ज्ञानी हो।